

Η αποδόμηση της επιχειρηματολογίας ΣΥΡΙΖΑ και οι ανομολόγητες προθέσεις

Του **Μάρκου Αντωνίου** από το [mediaticnews](https://www.mediaticnews.com)

Πραγματικός... κέρβερος αποδείχθηκε ο διευθύνων σύμβουλος του ραδιοφωνικού σταθμού «105.5 Στο Κόκκινο», Κώστας Νικόλτσιος, κατά την πρόσφατη απεργιακή Πέμπτη, 14 Δεκεμβρίου. Ούτε λίγο - ούτε πολύ αξίωσε να σταματήσει να ακούγεται το απεργιακό «σποτ» από τη συχνότητα του, ιδιοκτησίας ΣΥΡΙΖΑ, σταθμού ... Αιτία: δεν μπορούσε ο κ. σύμβουλος να ανεχθεί την κατάληξη του «σποτ», που αναφερόταν σε αντικοινωνικά μέτρα και μνημονιακές δεσμεύσεις! Λες κι απεργία γινόταν για να... εξυμνηθούν οι συμφωνίες κυβέρνησης - δανειστών.

«Σύξυλα» έμειναν τρία μέλη του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, που ειδοποιήθηκαν το μεσημέρι της απεργιακής Πέμπτης από δημοσιογράφους του «105.5» για το νέο... ρεκόρ «υπερβάλλοντος ζήλου» του κ. Νικόλτσιου. Κι όμως, ήταν αλήθεια. Είχε φθάσει ως εκεί η λογοκριτική διάθεση του διευθύνοντος συμβούλου, «διάσημου» μεταξύ άλλων και για μια «δημοκρατικότητα» πάγια συνήθειά του: Απαγορεύει στους εργαζόμενους να αναρτούν στο site του σταθμού αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων, που δεν του αρέσουν...

Τουλάχιστον είχε αίσιο τέλος η υπόθεση του «σποτ», έπειτα από την αντίδραση των εργαζομένων και την ενημέρωση που έκαναν στο ΔΣ της ΕΣΗΕΑ.

Ο... μεγαλόψυχος κ. Νικόλτσιος έδωσε το «ΟΚ» για να συνεχίσει να εκπέμπεται, αφού προηγουμένως χρειάστηκε να «πεισθεί» για το αυτονόητο. Ότι, δηλαδή, δεν εκλαμβάνονταν το «σποτ» ως άποψη του σταθμού (αυτό έλειπε...), αλλά αποτελούσε γενική «προμετωπίδα» της απεργιακής κινητοποίησης, καθορισμένη από τις τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις και Ενώσεις που τη διοργάνωσαν.

Η τιμή, τιμή δεν έχει (ούτε «εναλλακτική» έχει...)

Να όμως που ένας άοκνος κέρβερους μπορεί να «κτυπά» δυο φορές, την ίδια ημέρα. Κι αν την πρώτη σκέφτηκε να διαφυλάξει, υποτίθεται, την «πολιτική τιμή» της κυβέρνησης, με τρόπο που απειλούσε να κάνει περίγελο τον «105.5» και να πλήξει την αξιοπρέπεια των εργαζόμενων του σταθμού, τη δεύτερη φορά, ο κ. Νικόλτσιος έπραξε τα... δέοντα για μια άλλη «τιμή». Για να πέσει κατακόρυφα η «τιμή», έναντι της οποίας ο

ραδιοφωνικός σταθμός εξασφαλίζει η δουλειά των εργαζομένων του.

Κάθισε λοιπόν ο διευθύνων σύμβουλος ανήμερα της γενικής απεργιακής κινητοποίησης (ωραίος συμβολισμός) και απέστειλε στους δημοσιογράφους e mail: Να προσέλθουν για να υπογράψουν και να παραλάβουν την «τροποποίηση της ήδη ισχύουσας Ατομικής Σύμβασης Εργασίας». Σημασία έχουν και οι συγκεκριμένες εκφράσεις, αυτό το “Take it or Leave it”. Η πρόσκληση ήταν για υπογραφή και παραλαβή, μόνο. Η διαπραγμάτευση, η συζήτηση δεν αναφερόταν καν, ως ενδεχόμενο. Ούτε για τυπικούς λόγους, για το θεαθήναι...

Όπως είναι ήδη γνωστό, η Πολιτική Γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ αξίωσε στις 6 Νοεμβρίου 2017, σε ενημερωτική συγκέντρωση, από το προσωπικό του σταθμού να αποδεχθεί ένα «πακέτο» μέτρων. Μέτρων ομοούσιων, αδιαίρετων και αδιαπραγμάτευτων, «πλασαρισμένων» με την αλά Θάτσερ διευκρίνιση πως «δεν υπάρχει εναλλακτική». Μέτρων, που απορρίφθηκαν κατηγορηματικά από τους δημοσιογράφους, σε συνέλευση που πραγματοποίησαν οκτώ ημέρες αργότερα (14 Νοεμβρίου).

Μέτρων που, αν τα είχε απαιτήσει πχ η «Alter Ego» του Β. Μαρινάκη ή αν τα είχαν επιβάλλει οι μέτοχοι του «Mega», τότε τα ανήκοντα στο κυβερνών κόμμα μέσα ενημέρωσης θα τα επέκριναν δριμύτατα, ως επιτομές της καταστρατήγησης εργασιακών δικαιωμάτων. Όπως έκαναν τα μέσα ενημέρωσης του ΣΥΡΙΖΑ, και ορθότατα, σε άλλες περιπτώσεις, κατά το πρόσφατο παρελθόν. Να όμως που ό,τι είναι απαράδεκτο όταν το πράττουν «οι βαρόνοι» της παλαιάς διαπλοκής, αντιμετωπίζεται ως αποδεκτό από την Κουμουνδούρου, οσάκις αφορά δικά της μέσα ενημέρωσης...

Αν υπήρχε «βιβλίο Γκίνες» εργοδοτικού κυνισμού...

Μέγα «επίτευγμα» του ΣΥΡΙΖΑ... Της «αριστερής» ιδιοκτησίας τα εργοδοτικά καμώματα τα βλέπει η παλιά διαπλοκή και μορφάζει, διαπιστώνοντας ότι έως τώρα την περιόριζαν

περιττά ταμπού... Διότι, υπάρχει το κακό, υπάρχει όμως και το ανήκουστο.

Εξηγούμαστε: Η αξίωση της Κουμουνδούρου από τους εργαζόμενους του «105.5» να δεχθούν επ' απειλή απόλυσης την κατά 20% περικοπή του μισθού τους, με εξαίρεση όσους λαμβάνουν καθαρά 750 ευρώ μηνιαίως, συνιστά ασφαλώς εκβιαστική απαίτηση για την επιβολή μιας άγριας, επώδυνης περικοπής. Μιας αρχικά, αλλά ποιος ξέρει πόσων ακόμη που θα ακολουθήσουν, όπως συμβαίνει κατά κανόνα στον Τύπο και όπως αποδείχθηκε, ειδικά και ... ΣΥΡΙΖΑϊκά και στην «Αυγή». Επειδή όμως η αξίωση για μείωση δεν αποτελεί πρωτοτυπία – σταθμό στην κλίμακα της απανταχού εργοδοτικής στυγνότητας, στο χώρο των ΜΜΕ, φαίνεται ότι έπρεπε να υπάρξει και κάτι εξόχως... πρωτοποριακό. Και βρέθηκε...

Αξίζει θέση σε ένα βιβλίο Γκίνες εργοδοτικού κυνισμού η απαίτηση να δεχθούν οι εργαζόμενοι του «105.5» την παρακράτηση, κοινώς υπεξαίρεση, δυο δεδουλευμένων μισθών, που θα τους πάρουν όμως όσοι αποχωρήσουν ή απολυθούν (δηλαδή όσοι θα «αδειάσουν τη γωνιά»). Να το βλέπουν οι εκδότες και οι καναλάρχες και να σκέφτονται ποιους... ωραίους δρόμους ανοίγει η κυβερνώσα «πρώτη φορά Αριστερά» και πόση έλλειψη φαντασίας χαρακτήριζε τη δική τους «ιερή αποστολή», να συμπιέσουν κι άλλο το μισθολογικό κόστος.

Κάπου εδώ, όμως υπεισέρχεται και μια κωμικοτραγική παράμετρος. Το κουτοπόνηρο «κρυφτούλι». Πότε απροσχημάτιστο και χονδροειδές, πότε «διακριτικό». Αλλά, πάντως, πολλαπλό... Καταμετρούμε:

Κρυφτούλι 1: Ο... μυστικισμός της Πολιτικής Γραμματείας

Ανακοινώνοντας η Πολιτική Γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ τις αποφάσεις που έλαβε για τα μέσα ενημέρωσης του κόμματος, απέκρυψε (!) τι ακριβώς ζήτησε από τους εργαζόμενους να αποδεχθούν. Τα μέλη και οι φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ «έπρεπε» να πληροφορηθούν μόνο ένα πράγμα: Ότι το κόμμα αποφάσισε να στηρίξει τα ΜΜΕ του, διασφαλίζοντας τις θέσεις εργασίας σε αυτά και ενοποιώντας τα.

Βεβαίως, συγκεκριμένο σχέδιο ενοποίησης δεν παρουσιάστηκε και το πιθανότερο είναι πως κανείς δεν το έχει επεξεργαστεί. Πρόκειται όμως για ένα «τάξιμο», του οποίου η αποστολή μπορεί να αποδειχθεί «αγγελική» στα λόγια και βιτριολική στην πράξη. Εάν κι εφ' όσον υπάρξει «πράξη»...

Η νεφελώδης και απροσδιόριστη, για την ώρα, προοπτική της ενοποίησης θεωρητικά μπορεί να επιτρέψει την ανώδυνη εξοικονόμηση πόρων (πχ με τη μείωση των λειτουργικών εξόδων,

καθώς προβλέπεται ένα κτήριο για όλα τα ΜΜΕ του κόμματος), αλλά, βάσει της γενικής εμπειρίας, ανοίγει διάπλατα το δρόμο στην... οδυνήρη. Διότι έπειτα από τις ενοποιήσεις, σχεδόν πάντοτε «ανακαλύπτεται» πλεονάζον προσωπικό. Πιθανότατα να «ανακαλυφθεί» και στον «105.5» κι αν πρόκειται για έναν σταθμό που – όπως θα δούμε στη συνέχεια- διαθέτει πια λιγότερο προσωπικό, από αυτό που απαιτούν οι προδιαγραφές ενός πλήρους ενημερωτικού σταθμού.

Κι αν συμβεί αυτό, τι ακολουθεί; Πιθανότατα... μία από τα ίδια. Για «να διατηρηθούν οι θέσεις εργασίας» θα «πρέπει» να κατέβουν κι άλλο οι αμοιβές. Και, ποιος ξέρει, ίσως να παρακρατηθούν άλλοι δυο μισθοί μέχρι νεωτέρας, μέχρι «Δευτέρας Παρουσίας» ή μέχρι το 2060, όταν θα εκπνέουν (;) οι συμφωνημένες δεσμεύσεις στους δανειστές...

Ακόμη κι αν προσπαθούσαν... πολύ οι εργαζόμενοι του σταθμού να πάρουν «τους μετρητοίς» το καθησυχαστικό που άκουσαν στις 6 Νοεμβρίου, δηλαδή το «δεχθείτε αυτή τη θυσία και όλα θα μουν σε τροχιά κανονικότητας», δεν θα τους το επέτρεπαν όσα έχουν συμβεί στην «Αυγή».

Οι εργαζόμενοι της εφημερίδας τα ίδια «καθησυχαστικά» είχαν ακούσει για να αποδεχθούν, το 2014, μισθολογικές μειώσεις που μεσοσταθμικά έφθασαν το 20%. Η «κανονικότητα» που ακολούθησε επεφύλασσε... κανονικότερες καθυστερήσεις, συχνά αρκετών μηνών, στην καταβολή δεδουλευμένων. Μέχρι που μια ωραία ημέρα, τη 14η Νοεμβρίου 2017, η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ τους ανακοίνωσε ότι αξιώνει να αποδεχθούν νέα μείωση των αποδοχών τους, κατά 15%, αν θέλουν να διατηρήσουν τη δουλειά τους.

Αποδεδειγμένο: Το σχήμα «περικοπές για κανονικότητα» είναι σαν τα θρίλερ τύπου «Εφιάλτης στο Δρόμο με τις Λεύκες»: Αν γυριστεί η πρώτη ταινία του είδους, ακολουθούν κάμποσες ακόμη. Και ο ΣΥΡΙΖΑ αποδεικνύεται «μανούλα» και... με πατέντα στην κατακρήμνιση εργασιακών δικαιωμάτων, ακόμη και στα «του οίκου» του. Διότι – επαναλαμβάνουμε- «πατέντα» είναι η αξίωση για επ' αόριστον παρακράτηση αποδοχών δεδουλευμένων μηνών.

Κρυφτούλι 2: Οι αποδοχές κι ο ΣΥΡΙΖΑ που «κλαίγεται», ενώ οι εργαζόμενοι μειώνονται συνεχώς

Όσο κι αν είναι, λοιπόν, απίστευτο, ο ΣΥΡΙΖΑ αποσιώπησε, στην ανακοίνωση της Πολιτικής του Γραμματείας, αυτά τα οποία ζήτησε από τους εργαζόμενους του «Κόκκινου» για να μην τους απολύσει. Είναι απορίας άξιον αν η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ ήλπιζε, στα σοβαρά, πως το

πράγμα θα έμενε για πολύ κρυφό, ή ότι θα συζητιόταν «ακροθιγώς». Το γνωστοποίησαν, όπως ήταν φυσικό, οι εργαζόμενοι, δεκατέσσερις εκ των οποίων έκαναν και εξώδικο.

Ο κ. Νικόλτσιος, ως εκπρόσωπος της Left Media ΑΕ κλήθηκε στην ΕΣΗΕΑ, στις 28 Νοεμβρίου, για να παρουσιάσει τις αποφάσεις και αξιώσεις της εταιρείας, δηλαδή της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ – για να λέγονται τα πράγματα με το όνομά τους και να μην ευοδωθεί ένα ακόμη... κρυφτούλι. Αυτές δόθηκαν και γραπτώς.

Έστω κι έτσι, όμως, είναι ενδεικτική για πολλά η επιλογή της Πολιτικής Γραμματείας να αποσιωπήσει στη σχετική ανακοίνωση της όσα αξίωσε, επ' απειλή απόλυσης, από τους εργαζόμενους. Αυτά που «δεν έπρεπε» να τα μάθει ο κόσμος, ο εντός κι εκτός του ΣΥΡΙΖΑ. Πού να ήξερε ο κόσμος και άλλα! Ότι, ας πούμε, το κόμμα αξιώνει τέτοιες περικοπές, «πακέτο» με την αναγνώριση του «δικαιώματός» του να υπεξαιρεί μισθούς, σε έναν σταθμό, τον οποίο χαρακτηρίζουν οι εξής συνθήκες:

Πρώτο, ο μέσος όρος των αποδοχών δεν φθάνει τα χίλια ευρώ μηνιαίως, δηλαδή κινείται κάτω από το επίπεδο της τελευταίας Συλλογικής Σύμβασης της ΕΣΗΕΑ. Δεύτερο, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ επιδιώκει να στερήσει από τους εργαζόμενους του σταθμού του – εξαιρουμένων των «750ρηδών- το 1/5 του μισθού τους, ακριβώς σε μία περίοδο κατά την οποία οι καθαρές αποδοχές στο χώρο του Τύπου συρρικνώνονται εξ αιτίας και της θεσμοθέτησης των αυξημένων κρατήσεων για τον ΕΔΟΕΑΠ (άλλη «πονεμένη» ιστορία, αυτή).

Τρίτο και... εξωφρενικότερο: Ο αριθμός των εργαζόμενων στον «105.5» έχει μειωθεί περίπου κατά είκοσι, στην τελευταία διετία. Ο σταθμός «απαλλάχθηκε» από αρκετά «βαριά» μισθολόγια και από κάμποσα «κανονικά». Σήμερα είναι πασιφανής η υποστελέχωσή του. Μπορεί να ακούσει κανείς τους ίδιους παραγωγούς να κάνουν εκπομπή πρωί και μεσημέρι της ίδιας ημέρας, ελλείπει άλλων. Μπορεί, επίσης, να συνεχίσει να μετράει αποχωρήσαντες. Προσφάτως, λχ, αποχώρησε από το σταθμό ο ανταποκριτής του στο Βερολίνο, απηυδισμένος από την μνημειώδη απροθυμία της εργοδοσίας ΣΥΡΙΖΑ να ανταποκριθεί στις οικονομικές της υποχρεώσεις, απέναντί του.

Πολλά «μπορεί», λοιπόν... Ένα πράγμα, όμως, φαντάζει αδύνατον: Να εξηγήσει πειστικά το κόμμα – εργοδότης πώς γίνεται να παραμένει ασήκωτο το μισθολογικό κόστος, όταν αυτό έχει μειωθεί τόσο πολύ. Εκτός, πια, αν το «όραμα» του κόμματος για τον σταθμό του είναι να εξελιχθεί σε ένα «εικονικό» μέσο, που θα φυτοζωεί και θα υφίσταται μόνο στους τύπους.

Κρυφτούλι 3: Οι... γενικές ευθύνες και μια «μπηχτή» από τον Στ. Καπάκο

Παλιά, στο ΚΚΕ, κυκλοφορούσε μια σκωπτική ρήση: «Ας με προφυλάξει κάποιος καλός σύντροφος από την κριτική άλλων συντρόφων. Με την αυτοκριτική τα καταφέρνω και μόνος μου...». Η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ δεν φείδεται παραδοχών και ομολογιών για «τεράστια λάθη» που έγιναν, επί σειρά ετών, στον «105.5» και τα οποία είχαν ως αποτέλεσμα την αύξηση του κόστους λειτουργίας. Λάθη για τα οποία οι εργαζόμενοι, που ούτε συναποφάσιζαν, ούτε ρωτούνταν, δεν είχαν καμία ευθύνη. Τέτοια αυτοκριτική, στα όρια του... σπαραξικάρδιου, ακούστηκε και στην ενημέρωση της 6ης Νοεμβρίου.

Η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει πρόβλημα να «αυτομαστιγωθεί» λεκτικά, παρελθοντολογώντας ακούραστα, για τον σταθμό, αρκεί οι εργαζόμενοι να αποδεχθούν να υποστούν... οικονομικό μαστίγωμα, τώρα. Κάτι που φαίνεται ξεκάθαρα ότι δεν ανέχονται.

Μυστήριο - τρόπος του λέγειν- παραμένει πώς ανέχεται η κυβερνώσα «Αριστερά», που μάλιστα ζητά να της αναγνωρίζονται «ηθικά πλεονεκτήματα», να ζητά από το προσωπικό του «Κόκκινου» να πληρώσει τα δικά της σπασμένα.

Αλλά κι εδώ φαίνεται πως «παίζεται» κάποιου είδους «κρυφτούλι». Κάθε συγκεκριμένη συζήτηση για το τι και γιατί έγινε λάθος αποφεύγεται. Εκτοπίζεται από ανεπίσημα, ψιθυριστά «αναθέματα» σε βάρος παλιών διευθυντικών στελεχών του «Κόκκινου» ή ακόμη και από... ηχηρότερα, σε βάρος παλιών αρχηγών του κόμματος.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στην ενημέρωση της 6ης Νοεμβρίου οι εργαζόμενοι του σταθμού άκουσαν, μεταξύ άλλων, ότι τη μεγάλη ευθύνη για το οικονομικό πρόβλημα την φέρει ο Αλέκος Αλαβάνος, που έφτιαξε το «Κόκκινο» με συγκεκριμένο τρόπο. Κοντεύει να συμπληρωθεί δεκαετία από τότε που έληξε η εποχή Αλαβάνου στον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά αν δεν τα ρίξεις όλα στο μακρινό παρελθόν, κάνοντας τον εργαζόμενο να νιώσει δέος μπροστά στην... ιστορική διάσταση, την «αιωνιότητα» του προβλήματος, πώς θα πεισθεί να χάσει το 20% των αποδοχών του, συν δυο μισθούς;

«Δεν είναι οι εργαζόμενοι του 'Κόκκινου', σήμερα, που παίρνουν τα πολλά λεφτά, κ. Νικόλτσιε». Το είπε στα γραφεία της ΕΣΗΕΑ, κατά τη συνάντηση της 28ης Νοεμβρίου, όχι κάποιος συνδικαλιστής που αντιπολιτεύεται - εκ δεξιών ή εξ αριστερών- την κυβέρνηση, αλλά ο Σταύρος Καπάκος, εκπρόσωπος της προσκείμενης στον ΣΥΡΙΖΑ δημοσιογραφικής παράταξης.

Η «ατάκα» αυτή, καθώς την εκστόμισε στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ, ίσως προκάλεσε εκείνη τη στιγμή κάποιο «πάγωμα» του διευθύνοντος συμβούλου του «105.5». Το ερώτημα, όμως,

είναι αν θίγει απλώς την κορυφή του παγόβουνου της οικονομικής διαχείρισης, κατά το παρελθόν, μακρινό ή κοντινό. Σε επίπεδο φημών, πολλά έχουν ακουστεί. «Εξαφανίσεις» (παλιά) σοβαρότατων ποσών, «μαύρες» παροχές (μόνο στο παρελθόν, άραγε;) σε πρόσωπα που έχουν συνταξιοδοτηθεί, διευθυντικά ταξίδια υψηλού κόστους, κλπ, κλπ.

Δεν είμαστε φυσικά σε θέση να γνωρίζουμε αν και πόσα ευσταθούν, απ' όσα έχουν κατά καιρούς ακουστεί. Το βέβαιο είναι όμως πως, αν ο ΣΥΡΙΖΑ προκαλέσει «μετωπική σύγκρουση» στο «Κόκκινο», κάτι που σχεδόν έχει ήδη... καταφέρει, πολλοί είναι εκείνοι που θα θελήσουν να «σκαλίσουν», να μάθουν, να διασταυρώσουν ή να επιβεβαιώσουν. Κάποιοι, για να αντιδιαστείλουν «έργα και ημέρες» με τον σημερινό ισχυρισμό του «δεν έχουμε λεφτά, δεχθείτε τις μειώσεις και την παρακράτηση μισθών». Άλλοι, για δείξουν ότι οι ευθύνες «ήταν άλλων».

Κρυφτούλι 4: Το παραμύθι του «τι να κάνεις, όταν δεν υπάρχουν λεφτά».

Σε όλα τα παραπάνω αντιτάσσονται ισχυρισμοί, που συνήθως είναι παραλλαγές δυο βασικών. Η πρώτη: «Ό,τι κι αν έγινε στο παρελθόν, όσες ευθύνες κι αν έχει το κόμμα, αν δεν υπάρχουν τώρα χρήματα, δεν μπορεί να γίνει τίποτε διαφορετικό».

Η δεύτερη: «Ο ιδιοκτήτης του σταθμού δεν είναι μεγαλοεπιχειρηματίας που έχει λεφτά στην Ελβετία»...

Επ' αυτού όμως επιχειρείται να κρυφτεί ένα καίριο σημείο, που το έλαβαν σοβαρότατα υπόψη τους οι εργαζόμενοι του «Κόκκινου», όπως φάνηκε και στις συνελεύσεις τους: Το κυβερνών κόμμα δεν αρνείται πως το σταθερό και σίγουρο έσοδό του, δηλαδή η κρατική επιχορήγηση, επαρκεί για τη συντήρηση των μέσων του. Απλώς, θέλει να «ρίξει» το ποσοστό που διατίθεται για αυτά και το οποίο, σύμφωνα με όσα έχει πει ο γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ (τόσο στους εργαζόμενους, όσο και σε κομματικές διαδικασίες) ανέρχεται στο 80% της συνολικής επιχορήγησης.

Φυσικά, δικαίωμα της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ είναι να διαθέτει όπως θέλει την επιχορήγηση. Να θέλει να δίνει περισσότερα χρήματα αλλού, έστω κι αν κανείς δεν αντιλαμβάνεται πού ακριβώς. Έστω κι αν όλοι διαπιστώνουν πως έχει συρρικνωθεί δραματικά η δραστηριότητα του «κόμματος ΣΥΡΙΖΑ», σε αντιδιαστολή προς την «κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ».

Δικαίωμα, επίσης, των στελεχών του κόμματος είναι να σιωπούν, όταν τίθεται ένα εύλογο ερώτημα: Πώς γίνεται η διεύθυνση του «Κόκκινου» να καμαρώνει επειδή ο σταθμός, όπως δείχνουν οι μετρήσεις ακροαματικότητας, επιδεικνύει αντοχή (αν και παρατημένος στη

μοίρα του, με τόσο κόσμο «μείον», με προσωπικό που αγωνιά για το μέλλον του, κλπ), αλλά αυτή η ανθεκτικότητα να μην έχει αντανάκλαση πχ στα διαφημιστικά έσοδα;

Κάπου εδώ, όμως, τελειώνουν τα τυπικά δικαιώματα της Κουμουνδούρου. Κι αρχίζει να «μετρά» το δικαίωμα των εργαζομένων να λένε «ως εδώ και μη παρέκει», όταν ακούν το κόμμα – ιδιοκτήτη, σε πείσμα όλων των παραπάνω, να επιδιώκει τέτοιο «τσεκούρωμα» αποδοχών. Έπειτα από τόσες ομολογίες για «σοβαρότατα λάθη» που επιβάρυναν πολύ το «Κόκκινο». Και με στόχο να «βελτιώσει» την κατανομή της επιχορήγησης...

Κρυφτούλι 5: Είναι το «Κόκκινο» αγκάθι για τους «νέους συμμάχους»;

Μάλλον ήλθε η ώρα να ανιχνεύσουμε ανομολόγητες προθέσεις... Φαινομενικά, αυτό που συμβαίνει στον «105.5» είναι ανεξήγητο, από... την αρχή έως το τέλος. Ένα από τα επί μέρους «μυστήρια» είναι, πχ, γιατί αποδιοργανώθηκε το site του σταθμού, που είχε φθάσει σε πολύ αξιολογα επίπεδα απήχησης. Αλλά ας πάμε στα «κεντρικά» αλλόκοτα, αυτά της διεύθυνσης, προτού δούμε το εργασιακό – μισθολογικό.

Θυμίζουμε:

Όταν, το Οκτώβριο του 2016 έφυγε ο Κώστας Αρβανίτης «ανοίγοντας πανιά» για τον όμιλο «24 Media» του Δημήτρη Μάρη, όλοι γνώριζαν ότι ο «105.5» θα είχε – λίαν συντόμως – έναν ανταγωνιστή. Ένα ραδιοφωνικό μέσο που θα διεκδικούσε περίπου το ίδιο κοινό, με την ίδια, περίπου, πολιτική γραμμή. Η Κουμουνδούρου δεν έκανε την παραμικρή κίνηση για να προετοιμαστεί στοιχειωδώς το «Κόκκινο», σε κανένα επίπεδο. Όρισε προσωρινό διευθυντή τον Μάκη Μηλάτο, έναν έμπειρο και καταξιωμένο μουσικό παραγωγό, ο οποίος όμως δεν έχει καμία εμπειρία ή προϋπηρεσία ως διευθυντής ενημερωτικού σταθμού. Λίγο αργότερα ορίστηκε ως υπεύθυνος Ενημέρωσης ο Στάθης Σχινάς, προσωρινός και αυτός, θεωρητικά.

Το προσωρινό σχήμα... μονιμοποιήθηκε, έως τον περασμένο Σεπτέμβριο, όταν ο Μάκης Μηλάτος παραιτήθηκε από το διευθυντικό αξίωμα και από τον σταθμό, δηλώνοντας: «Όταν σου ζητάνε να τραβήξεις κουπί περιμένεις να σου δώσουν και τα κουπιά. Ήλπιζα για 9 μήνες, δυστυχώς μάταια. Η υπομονή μου εξαντλήθηκε». Λόγια χαρακτηριστικά...

Ως προς το θέμα του μισθολογικού κόστους, οι αξιώσεις της Κουμουνδούρου και κυρίως αυτό το «ή το δέχεστε όπως είναι ή φεύγετε», δημιουργούν την εντύπωση ότι η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ θέλει να ωθήσει όσο το δυνατόν περισσότερους εργαζόμενους στην πόρτα την εξόδου. Δεν δείχνει να ενδιαφέρεται για την επάρκεια και την ποιότητα του σταθμού, παρά

μόνο για το πώς θα μειωθεί ακόμη περισσότερο η ήδη συρρικνωμένη μισθολογική δαπάνη.

Να πρόκειται απλώς για «αμόκ» περικοπών; Δεν αντιλαμβάνεται η Κουμουνδούρου ότι λίγη ακόμη συρρίκνωση απειλεί να άρει την ανθεκτικότητα του σταθμού και να αρχίσει να πλήττει, σοβαρότατα πλέον, την ακροαματικότητά του;

Όσο κι αν η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ έχει «μεγαλοπιαστεί» με τους νέους συμμάχους – επιχειρηματίες που κινούνται και στον χώρο του Τύπου, όπως ο Ιβάν Σαββίδης και ο Δημήτρης Μάρης, θεωρεί κίνηση πολιτικής σωφροσύνης να «κάψει» το «Κόκκινο»;

Την εποχή αυτή, τα μέσα ενημέρωσης με «ΣΥΡΙΖΑϊκή» γραμμή δυσκολεύονται σε μεγάλο βαθμό να βρουν απήχηση. Οι τελευταίες μετρήσεις ακροαματικότητας ήταν μάλλον απογοητευτικές για τον ραδιοφωνικό σταθμό του ομίλου «24 Media» (τον «88.6») . Σχεδόν διπλάσια ακροαματικότητα κατέγραψε το κουρασμένο, περίπου... αποδεκατισμένο «Κόκκινο» (αυτό εξηγείται, αλλά δεν είναι του παρόντος). Δεν εξάγει, άραγε, κανένα συμπέρασμα η Κουμουνδούρου; Δεν αντιλαμβάνεται τι πάει να κάνει; Δεν διαβλέπει τον πολιτικό κίνδυνο – για αυτήν την ίδια, φυσικά- να αφήσει να χαθεί κάτι υπαρκτό στο χώρο του ραδιοφώνου, αλλά να μην το αντικαταστήσει με κάποιο άλλο έρεισμα, ισχυρότερο;

Τίποτα, όμως, δεν είναι ανεξήγητο. Οι απαντήσεις στα παραπάνω ερωτήματα αναπόφευκτα κινούνται γύρω από δυο βασικούς «άξονες». Ο πρώτος παραπέμπει σε... κλασσικά ερωτηματικά, σχετικά με το βαθμό πολιτικής οξυδέρκειας και διαχειριστικής ικανότητας της ηγετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ.

Ο δεύτερος; Αυτός απαιτεί πονηρότερες σκέψεις... Όποιος δυσκολεύεται να δεχθεί ότι στην Κουμουνδούρου είναι είδος εν ανεπαρκεία η στοιχειώδης λογική, μπορεί να υποθέσει ότι οι «νέοι σύμμαχοι» προβάλλουν όρους. Ότι, καθώς προσφέρουν – με δικά τους έξοδα- πολιτική στήριξη στον ΣΥΡΙΖΑ, απαιτούν από αυτόν να αφήσει τα δικά του μέσα να αποσαθρωθούν. Κι αν συμβεί αυτό, ελπίζουν πως κάποια στιγμή θα πάρουν το αντίστοιχο κοινό.

Εάν, βέβαια, αύριο- μεθαύριο οι «φίλοι» επιχειρηματίες αρχίσουν να κοιτάζουν προς «Κούλη μεριά», τότε... Ε, τότε θα έχει θριαμβεύσει άλλη μια φορά η μηχανή παραγωγής μεγαλοφυών πολιτικών σχεδίων, που ακούει στο όνομα ΣΥΡΙΖΑ...